

Aşk Savaşı

– erolavcı · 17 Ağustos 2015

AŞK SAVAŞI

İlk suçum bu.

Acımadı, Gönül yargıç/ım.

Çoktan ipim çekilmiş.,

Kararın böyle olacağını, Nereden bileyim.

Atıldım Gönlün de ki zindana.

O kadar karanlık ve soğuk.

Unuttu gözlerim.

Gök yüzünün aydınlığını

Ne kuşların ötüşü duyulur.

Ne de yıldızların şavkı vurur.

Üşürüm!

Üşürüm titrer bedenim, Ruhum.

Bazen de öne çıkar,

Sev/me der;Gururum.

Aklıma gelir;

O deniz mavisi gözlerin.

Soğuk zindanın da;

Yanar, erir yine yok olurum.

Söndürmüyor yangınımı

Mahkum olduğum zindan.

Zemin ıslak.

Pas tutmuş,

Yüreğimin demir parmaklığı.

Her dokunuş ta, Elim yapışır.

O soğuk paslı demire.

Gözlerin ise hançer

Saplanır bin kez yüreğime.

Bak zindanın da bile

Yüreğim dönmüş kevgire!

Ey gönül dar ağacım!

Ne kusur eyledim?

Neydi sana karşı suçum?

Bak;

Eridim, Yandım, Kavruldum.

Kül oldum,
Yaşadığım dünyadan, Zindanına savrulduum.
Bitmedi mi? Zulmün.
Bitmedi mi? Gönülde çilem
Çek ipimi
İnan gönül dar ağacın da yorulduum.
Ya da vur başım.
Ayrılısın bedenim, Baştan.
Kim korkmuş ki?
Ben korkayım AŞK' dan.
Sen kazandın be gülüm.
Her insan yenik çıkar.
İnan ki bu savaştan.
Yine de korkar insan
AŞK/sız olmaktan
Erol AVCI 27.04.2015 saat:23:00 sayfa:680